

DOPEŁNIAĆ (5) *vb impf*

o oraz e jasne.

praes 1 sg dopełniām (1). ◇ *3 pl* dopełniają (2). ◇ *praet 3 sg m* dopełniął (1). ◇ *part praes act* dopełniając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. dopełnić.

Dodawać do pełna, uzupełniać, wypełniać braki; supplere Mącz, Cn; complere, explere, integrare, succenturiare Cn (5) : Suppleo, Dopełniam/ Dokonawam. Mącz 304d; á oto człowiek ieden dopełniał/ czego w wierze Niceńkiewy [...] nie dostawáło. NiemObr 134.

dopełniać czego (3): CzechEp 251, 364; On [Chrystus] bowiem będąc tym który nápełnia wśytko we wśytkich [wiernych] ciááá zupełnego śwego duchownego dopełniáiąć/ wśytkich członkow śwoich/ do śiebie iáko do głowy/ przypaiáiąć NiemObr 46.

Przysłowie: Ci iż w niektorey części z łobą łą niezgodni/ nie dźiwuy śię: boć dopełniáią miárki oycow śwych Pogáńkiewy CzechEp 251, 364.

Synonimy: dokonawać, napęlniać, nasycać, skończywać.

Formacje pochodne cf PEŁNIĆ.